

dagsmand sagde, at Grønland er det meest be-
 flattede Land. Vi sende hvert Aar Varer derop
 for en meget billig Priis, men det Betalings-
 middel, vi modtage, kalde vi een Rigsdaler,
 skjøndt det i Virkeligheden er fem. Tøvrigt be-
 breidede den ærede Rigsdagsmand os spøgende,
 at vi vare gaaede ind paa Detaillen; men jeg
 gad vide, hvem der meest er gaaet ind derpaa,
 enten han eller vi Andre; han gik jo ind paa
 at tale om, hvorvidt Voldværker skulde være af
 Træ eller Steen, og om at staffe Røerne en
 god Transport til Hesselø. — Naar den ærede
 Rigsdagsmand for Sørs Amts 4de Valgkreds
 (Olson) gik saa stærkt løs paa mig paa Grund
 af mine Udtalelser mod den ærede Rigsdags-
 mand for Sørs Amts 3die Valgkreds (Fon-
 nesbeck), da skal jeg ikke sige Andet, end at alt
 dette har jeg tidligere svaret paa baade skriftlig
 og mundtlig, ogsaa i denne Sal. Alt, hvad den
 ærede Rigsdagsmand fremsførte, var ikke Andet
 end Opkog af 100 og 100 Gange gjendrevne
 feile Paastande, som jeg ikke nu skal indlade mig
 videre paa, da Sagen er afgjort for Aar siden.
 At den ærede Rigsdagsmand ikke har kunnet
 sætte sig ind deri, beklager jeg paa hans Vegne,
 men derfor skal jeg dog ikke nu indlade mig
 paa atter at gjendrive gamle Fordomme og
 Paastande, der for lang Tid siden burde have
 været strinlagte. Ligeoverfor den ærede Rigs-
 dagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds
 (Tscherning) skal jeg bemærke, at dersom han
 igaar havde indskrænket sig til at betragte
 Spørgsmaalet som et Tidsspørgsmaal, saa-
 ledes som han saa stærkt betonede det idag,
 skulde jeg aldrig nogensinde være fremkommen
 med Citatet; thi som jeg i mit forrige Fore-
 drag bemærkede, paastod han dengang, at det
 var et Tidsspørgsmaal, og altsaa er han ogsaa
 nu berettiget til at sige, det er et Tidsspørgs-
 maal, men hvad jeg vil fremhæve, det er, at
 den ærede Rigsdagsmand igaar ikke alene anfaae
 det som et Tidsspørgsmaal, men betragtede det
 fra den absolute Hensigtsmæssigheds Standpunkt;
 dette var Grunden til, at jeg kom med Citatet.
 Naar den ærede Rigsdagsmand sagde, vi skulde
 være vaerksomme med at fremkalde, hvad han
 kaldte Skinnet af et Schleswig-Holstein, da kan
 jeg i saa Henseende ikke dele hans Opfattelse;
 jeg siger tværtimod, at det er gavnligt for os,

at vi kunne faae et Schleswig-Holstein til at træde
 frem for Dagens Lys, det vil gavne vor Stil-
 ling. ligeoverfor Udlandet, ligesom det ogsaa
 vilde føre os til en større Enighed; nei, lad
 det kun komme frem, det vil ikke gjøre det
 Allermindste, men det er den store Ulykke, at
 der bag ved det skjuler sig vrangne Fortolknin-
 ger af Bestemmelser og bag ved Noget, det
 kalder sin Ret. Jeg maa dog bemærke, at naar
 den ærede Rigsdagsmand om dem, som have
 søstet en nærmere Forbindelse med Slesvig,
 sagde, at det vilde de have gjort paa Frihedens
 Bekostning, maa den ærede Rigsdagsmand
 undtagé et stort Parti, som i saa mange Hen-
 seender staaer ham saare nær; thi det kan ikke
 være skjult for den ærede Rigsdagsmand, at
 der er et Parti her i Landet, som siger: incorporeer
 Slesvig, lad Grundloven indføres i Slesvig
 indtil Eiberen, og det er sandelig ikke et Parti,
 som vil Grundloven tillivs. Naar den ærede
 Rigsdagsmand talte om Afskillelsen mellem de
 to Finantsministre eller Forbindelsen mellem
 dem og sagde: hvorledes skulle vi bære os ad?
 skal Ministeren staae paa Fællesstatens Stand-
 punkt og see at gjøre saa mange Penge ud af
 det, som han kan? men han skal jo ogsaa staae
 paa Kongerigets Standpunkt; han maa naturlig-
 viis som Minister for Kongeriget fordre af
 os; naar vi henvende os til ham, saalidt som
 muligt; men den Slags Beregninger komme
 frem, hvad enten det er en og samme Person
 eller to forskjellige. Den ærede Rigsdagsmand
 vil erindre, at vi i sin Tid for et Aar betalte
 8 Procent til Finantsministeren for Fælles-
 monarchiet, som dengang var en anden Person
 end vor Finantsminister, og det forekommer
 mig derfor, at det Spørgsmaal maa komme
 frem, enten de to Finantsministre ere forenede
 eller adskilte.

Ordh: Det Væsentligste af, hvad jeg
 ønskede at udtale, dengang jeg begjærede
 Ordet, er allerede blevet udtalt af flere af de
 senere Talere, nemlig angaaende Kjøbstædernes
 og Landets forholdsvisse Beskatning. — Jeg skal
 ikke udtale nogen Dom over, hvorvidt der fin-
 der et Misforhold Sted i saa Henseende, men
 jeg troer at kunne afgive et Vidnesbyrd for,
 at der i Kjøbstæderne findes en Tølelse af, at